

СВОВОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1933

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNIA: (201) 451-2200

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів UNIA \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$10.00. Чеки i "money orders" акцептує "Svoboda".

Статті i дописи підписані авторами, не можуть відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає свої права i в потрєбі виправляти i скорочувати надані матеріали.

Головний редактор: Зенон Симилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

М. Мельник

КІЛЬКА ЗАВВАГ ПРО ЕКОНОМІЧНІ РЕФОРМИ

Перехід економіки України до економічної системи вільних ринків поєднується з реформами. За останній рік реформи в тому напрямі впроваджувалися в життя хоч і повільно, але набагато шорше, ніж за попередні чотири роки, та великого ентузіазму для них не видно ani в парламенті, ani — за кількома винятками — в Україні, ani в засобах масової інформації.

Велика кількість і громадян, і політичних провідників прийшли нарешті до переконання, що в демократичній державі економіка типу економіки СССР існувати не може. Та в тому самому часі, коли багато з тих людей відкидають поворот до старих часів, вони не роблять не так з огляду на економічні потреби старого СССР, як з огляду на жорстокість диктатури того політичного режиму. У вісімдесятих роках економіка СССР почала прискореними темпами відставати від економіки західних країн, та багато людей тим не дуже журлилися і цей факт не є для них сьогодні надто відрадіаючим аргументом. Вони

готові терпіти навіть і політичну диктатуру, щоб тільки мати економічну стабільність праці і життя.

І тому люди цілком не дивуються, коли голова Комуністичної Партії України Петро Симоненко заявляє: «Визначальним для розвитку подій у настуному (1996) році буде, звичайно, становище в економіці. На мою думку, тепер держава втратила ті функції, які притаманні всім державам світу: планування і регулювання, розподіл і контроль».

Деякі люди, які читають ці чутки, такіх висновків, можуть навіть і не повірити. Вони мають собі уявити, що, наприклад, Уряд Америки кожного року дещо подорожує, скільки авт на наступний рік має продукувати Дженерал моторс, Форд та інші, скільки черевиків, одягу, телевізорів тощо мають продукувати інші фабрики. Вони тек можуть собі уявити, як то Уряд Америки, як вони кажуть, «контролює» ціни і платні, себто наказує фабрикам і крамницям, які мають бути ціни і платні. Цікаво тільки, чи сам Симо-

ненко вірить в те, що він пропугує.

На тему незвичайно важного агропромислового комплексу народний депутат Григорій Липов, представник комуністичної Селянської Партії України, радить так: «Головну роллю у створенні регулярної системи відносин у агропромисловому комплексі має взяти на себе Уряд, вивіши державу монополію на реалізацію основної сільськогосподарської продукції (збіжжя, молоко, м'ясо, цукрові буряки, соняшник) і основних продовольчих товарів за цінами, які забезпечують відтворення виробничого сільгосподарства» і доступу для населення».

Тут Липов забув запропонувати, хто має доглядати за виконанням планів продукції і ціни у сільському господарстві України — поліція, війська, чи Селянська Партія України?

Депутат Анатолій Моцпан запропонував, щоб Верховна Рада прийняла постанову щодо проведення референдуму про визначення економічної системи України. Його ідея про економічну

(Закінчення на стор. 4)

...Плюс дев'ять мільйонів

Недавня візита прем'єр-міністра Росії Віктора Черномірдіна до 3'єднання Стейтв'ї пройшла досить «буденно», не викликала у світовій пресі аж надто великого розголосу. Засоби масової інформації більше уваги приділяли майбутнім виборам у Російській Федерації і тим змінам, яких можна очікувати після них. Та це й не дивно, адже світову громадськість, і в першу чергу ЗСА, не може не хвилювати той факт, що у Росії, яка недавно позбулася тоталітаризму і Рад, хоч і досить неспокійно, на шлях демократичних перетворень, до влади знову втрується комуністи, від яких, як свідчить історія, нічого доброго чекати не можна.

Однак високі сторони — і Адміністрація Білла Клінтона, і уряд Бориса Єльцина — від зустрічі у Вашингтоні залишилися задоволені. Більш Дім же раз почув від високого гостя те, що і хотів почути: Росія далі йде по шляху реформ і не має наміру сходити з нього. А щоб надати більшої переконливості своїм словам, В. Черномірдін підкреслює, що вже нині 70 відсотків усієї виробленої продукції Росії припадає на долю приватного сектора і що підсумки минулого року дають підстави «обережно, але з оптимізмом дивитися в майбутнє». Таке задоволення цілком задовільно господарів Білого Дому, і президент Б. Клінтон, у свою чергу, підтвердив, що він і далі підтримує нинішній російський уряд, а тому добавитиметься, щоб Росія одержала від Міжнародного валютного фонду черговий кредит в сумі 9 мільйонів доларів.

Бажаючи поділитися з американським народом приємними новинами з Москви, почутими з перших уст, Б. Клінтон зразу ж виступив перед журналістами і повідомив, що Росія не зійшла і не має наміру сходити з обраного курсу на ринкову економіку, а тому 3'єднанні Стейтв'ї не повинні міняти політику щодо неї. А якщо політика ЗСА залишається попередньою, то Росія одержить від Міжнародного валютного фонду довготривалу позику в сумі 9 блн. дол.

Однак американські політики та й журналісти не поділяють Клінтонової радості. Надто найімовірніше виглядають слова Президента ЗСА, особливо тепер, на фоні груневих парламентарних виборів у Росії, коли Комуністична партія одержала настільки переконливу перемогу, що й самі комуністи не могли з дива вийти. Це повинно було насторожити Клінтона, навести на думку, що спроба побудувати в Росії демократичне суспільство стоїть під знаком запитання.

Б. Клінтон любить потішати себе і американський народ, що тепер російські міжконтинентальні ракети не націлені на Америку, як це було до комуністичного режиму. Однак він забуває, що Росія і далі залишається могутньою державою з великим ядерним арсеналом і вона не має демократичних традицій. А коли народ пішов на виборчі дільниці, то виявилось, що найбільше голосів дістали комуністи і фашисти. Це значить, що прозвучав сигнал тривоги. У передвиборній платформі Комуністична партія Російської Федерації ясно і недвозначно заявила: «Ми — проти урядової програми приватизації, проти вільної купівлі-продажу землі і багатьох інших подібних заходів... Ми — за державне планування і регулювання економіки. За розірвання Біловезьких угод і створення необхідних умов для поетногого відновлення на добровільній основі єдиної союзної держави». Що це за «добровільна основа» — народи колишнього Соев'єтського Союзу вже переконалися, а нині світ має змогу переконалися в цьому на прикладі маленької Чечні, яка на «добровільній основі» не бажає бути у складі великої Росії.

Рік тому Міжнародний валютний фонд уже виділив Росії 6.25 блн. дол. Тепер Клінтон обіцяє добитися ще більшого кредиту. Починаючи від часу, коли до влади у Кремлі прийшов М. Горбачов і по сьогоднішній день, країни Заходу вкладали в Соев'єтський Союз і Росію мільйони доларів, які безслідно зникли, опинившись на банківських рахунках нової класи «бізнесменів», колишніх партійних бюрократів.

Коліс Джордж Буш підтримував «реформатора-демократа» Горбачова, нині Клінтон підтримує іншого російського «реформатора-демократа» Єльцина, забуваючи, що однією з центральних фігур сьогоднішнього російського політичного життя є голова ЦК КПРФ товариш Зюганов, який завтра може прийти до влади і знову спрямувати міжконтинентальні ракети на капіталістичну Америку і країни вільного світу. Більш Дім повинен творити засвідчує істину, що Росія, якою вона не була б — білою, червоною чи демократичною, — завжди залишатиметься Росією з її імперською, загарбницькою політикою і традиційною ненавистю до демократичного Заходу.

755 років тому, 6-го грудня 1240 року, татарсько-монгольська армія під керівництвом Батия вступила в Київ. Італійський подорожник П. Карпіні, що кілька років пізніше переїжджав через Київ, колись вельми місто, бачив там лише кілька замешкалх домів. Але майже цілком руїна Києва була в тілі кілком старої руської держави (Київської Русі), себто одночасно поштою до постання нової Московської імперії, третього Риму! Це тому, що володарі малого князівства, зорганізованого навколо Москви, поволі здобули собі довір'я татаро-монгольських баскаків, стали самі збирати податки для Великого хана. Так вступуючи в союз з монголами, вони були у стані погрожувати свою територію та владу на користь інших князів. 250 років пізніше вони потягнули собі підкорення монголів та проголосилися царями, а саму Москву назвали третім Римом. При тому московські царі захопили велику частину колишньої Русі й неможливо поширилися на євразійському суходолі.

Від монгольського панування залишилися, однак, такі важливі елементи: володар конгомерату, званого як Московія, став самодержавцем, перед ним не відповдала ніяка і відчуження право панувати над цілим світом. Коли вільні громадяни, стали офіційно «холопами», фактично невільниками держави. Це цілком незалежно від найвищої державної урядової у Москві назвали себе в офіційній кореспонденції холопами та вжилися тільки зрібіли перше ім'я (наприклад, «Василька» замість Івана). Б. Хмельницький дістав як царський ласки оригінальний кафтан та островершню шапку, згідно з монгольською колишньою етикеткою. За непослух або неслухавство зрозуміли страшні тортури, зрадників давали «птити» розтоплене олово (за Івана Грозного, вже славний російський письменник А. Толстой), старий монгольський звичай.

Для нас є цікавим твердження, що тортури, але в більшості рабів формі, були відомі в наслідок російської імперії, СССР. Вперше багатьом офіційним запереченням, методи адміністрації і державотворення неіснуючої СССР живуть далі з певними «косметичними» модифікаціями, також у державах-наслідниках колишнього Союзу. Це у великій мірі стосується також нашої старої батьківщини, України.

Рівень насильства і жорстокості різко змінився, бо змінилися остаточні цілі:

Надія Чорна-Яременко

ДОКИ НАЦІЯ БОРЕТЬСЯ — ВОНА ЖИВЕ

Недавнє минуло дихало кров'ю, а сучасне — слізьми. Тому треба боротися проти апатії, зневіри в свої національні зацікавленості, проти розчарування. Для такої праці не потрібні скоростріли, а надходжене слово з вірою в перемогу дає над злом, свободи над рабством залежних колоніальних народів над імперією. Тому:

Сміливе слово — то наші гармати,
Смілі очіки — то наші мисі.

(П. Грабовський)

Він не боюся турки і ката —
Вони для мене не страшні.
Страшніша турка в рідній хаті,
Неволя в рідній степи.

(В. Кониський)

Людина — зміна величина. Сьогодні вона — завзятий, сміливий, самовиданий стрілець, безстрашно іде на ворога, а в разі поразки, не вагаючись, пускає кулю в лоб. Кулі, що приносять смерть, всі однакові, не однакові лиш пам'ять і слова. Шкода, що багато хто що різниці почав пізнавати під осям свого життя.

Жаль, жаль теж за всіма однаковими, адже вони були молодими. Вони зів'язли, не давши плоду. А коли б загинули у боротьбі, своєю кров'ю зросили б ґрунт, що неминує по-родити би борців за волю.

Важлива перемога, а ще важливіший фактор боротьби. Доки нація бореться, в ній пульсує кров — вона живе. І якщо не сьогодні, то завтра вона неодмінно здобуде волю. Пам'ять померлих борців має не прожити нам за памороченням від бурхливості теперішнього життя. Вони загинули, а прапор не кинули додолу. Вони нам його передали.

II

Ми вічно жити не будемо, але поки живемо, нехай не згасне прапор у наших руках, всієї коливання хай не згасне прапор у своїй національній незалежності.

Шов 1954 рік. Повстання великомучеників кінгріських таборів почалося 16-го травня і тривало 40 днів — до 26-го червня. Пам'ять їх героїчних подвигів на барикадах загинулих називали в серіях нашого народу. В далекіх казахстанських степях вони зросили землю своєю кров'ю.

Кінгріський табір заснований в 1948 році. Після Петроворкутських таборів нас перенесли великим етапом першим. Табір був серед голого степу, огорожений високим колючим дротом на 4 метри, а вніш — електричні проводи. Заборонена зона та вишки, на яких стояли охоронні зі скорострілами. До нашого приїзду тут жили полонені японці. Частина з них помиралла, а інших розстрілювали. Влітні спека нестерпна, а взимі сильні морози та хуртовини. Голод був великий, а найбільше відбивався на чоловіках. Я очейдещ того, як чоловіки в помийних ямах шукали у кухонних відходах поживи, а найгірше всьичина, більше зводили не виходили.

Табір був великий, нас було понад 10,000 політичних в'язнів. Колючий дріт, який огорожував зони, заминали високими мурами. У вихідній, себто в неїлю, самі робили великі цегли (самани) і будували стіни, які відділяли жіночу зону від господарської, а відтак від чоловіків «десятилітків», і знову мур до 25-літників, а в кінці — торма в тормі. Вона була стара, а відтак збудували нову. Торми тріщали від наших притис. Пам'ятаю хлопця Григорія Гавця зі села Козівки Тернопільської області. Прекрасно писав вірші, торма не минала його. Таких було багато. Михайло Іванів, який був розстріляний за вірші та записки зі своїх життя.

(Продовження буде)

НА МІСТЕЦЬКІ ТЕМІ
Аркадій Оленська-Петришин

Меморіальна виставка Я. Гніздовського

В Українському Музеї в Нью-Йорку відбувається (від 10-го грудня 1995 до 3-го безрезня 1996 року) ретроспективна виставка живопису, графіки, скульптури та кераміки Якова Гніздовського. Вона задумана як відзначення 80 років від народження та 10 років від смерті мистця.

Виставка цікава зокрема тим, що охоплює творчість Гніздовського від 1944 до 1985 років і вклячає велику кількість знайомих, призабутих та декілька зовсім незнайомих праць з приватних колекцій. Експонати вказують на унікальний образотворчу мову мистця, на дуже своєрідні засоби мистецького вислову, які єднотють найкращі із пізніших його творів. Виставлені праці також уявляють інтимність та зближення до сюжетів, які він трактує не тільки в зображеннях людини, але також в краєвидах та натюрморту. Цілість творів вражає переконливістю імажів та виявляє сильне мистецьке обличчя Гніздовського, що важко погодити із неспівністю творчого шляху, про що він писав у своїх споминах «Пробудження царівна». Щоправда, в працях із 1950-х років, як «Вівці починають» (1954), є більше абстрактивності, все ж шіх картинних є засоби мистецького перетворення, які підкреслюють заокругленість форм та тематику, яка також питома пізнішого його творчості.

Одним із єдиновачих аспектів усієї творчості Гніздовського є, безумовно, реалістичне, точніше детальне спостереження баченого докільді, що є вихідною точкою майже всіх його праць. Виявляється спостереження та детальне відображення баченого, при чому навіть незначні об'єкти, вибирають вагомих та зберігають питоми і властивості, помітні як в раних, так і в пізніших його творях. Наявним є те, що мистець шукає наближення та інтимності з тематикою. Тут можна зняти як реалістичні лінії, як у вже згаданих експонатах, як Академія мистецтв» (1944-1950) та «Скитальці» (1948). В обох картинах детально зображені постаті та ужиткові об'єкти, що надають характерності та особливості імажам.

Все ж найважливіше в творчості кожного мистця є те, що визначає яскравість його творчої особистості та надає праці унікальний експресивності, це питоми його засоби образотворчого перетворення. Одним із таких засобів, який, зокрема, характерний прямих Гніздовського, є строге структурованість та підкреслена геометризація форм. Вже в ранній картині «Скитальці» вражає чітке композиційне зіставлення, де структура композиції визначена вертикальним пошлом на дві частини, які, в свою чергу, поділені горизонтально на три прямокутні оцінки, в яких зображені таборні ліжка та їхні поселені. Такі малі простори, в яких знаходяться люди, позбавляють її всякої приватності та гідності існуючого.

Ще інший питоми Гніздовського засіб вислову є центральність зображення об'єктів, особливо на плоских плаках, що надає прямих особливості гіпногенності, і це найчастіше проявляється в його графіці: у дуже дотепних «Зєбра» (1970) та «Зєбра II» (1972) та в багатьох інших дерероритах з тваринною і рослинною тематикою. В живописі така центральність зображення особливо помітна в працях з

(Закінчення на стор. 4)

Яків Гніздовський, «Кіт, що дрімає» (1979), дерерорит.

І так, подібно до попередніх років, в цьому році 33-й Відділ СВА в Клівленді — Пармі, Огайо, знову влаштував традиційну Різдвяну зустріч для союзників з родинами, гостей і спонсорів. Зустріч відбулася 14-го січня в залі будинку Астродом при катедрі св. Йосафата в Пармі.

Відкриваючи зустріч, голова Відділу Міля Русин сердечно привітала гостей — о. мітра Мухайла Ревтоса, голову УЗО Василія Ліщинського та голову Округу УЗО Івану Шкарпу. Також вона привітала почесну і довголітню членку СВА Ірену Кабушину-ську та почесну членку Округу Марію Грешинку. І, нарешті, подібного шанування удостоїлися присутні почесні членки Відділу СВА Юлія Парнаська, Стефа Горюньська, Міля Волошин, Міра Грабчев, Іванна Вовк та Стефа Вілланшанська, як також спонсори-добродії, приятелі та всі союзники з родинами.

У своєму вступному слові М. Русин зазначила, що величність Різдва Христотого в українському народі оповита чаром віковичих

Різдвяна зустріч 33-го Відділу СВА в Пармі

звичаїв, народних традицій та ніжності колядок. Крім того, містерія Святої Носі наповнює наші душі особливими настроями, одушевленням, добротою, щирістю, а вечірка Христово зоря дає надію на покращення долі всього людства. І тому ми бодай в уні ідемо за тією вільфескомскою зіркою, яка своїм світлом привела пастушків до Ісуса, а своїм блиском показала дорогу царям. І так тією силою світла та ласки новонародженого Спасителя освітимо свої серця до дальшої мандрівки нашого життя.

І хоч проживаючи в гостинній країні Вашингтона, далекій від рідного краю, проте членки 33-го Відділу СВА завжди пам'ятають свою рідну Україну. І не тільки не забувають, але й допомагають їй чим тільки спроможні допомогти. І тому щороку під час різдвяних зустрічей ставляться традиційні свічі. Кому саме?

І так перша традиційна свічка була присвячена нашій молодій державі, яка, незважаючи на важку пра-

цю, відданість і посвяту свого народу (хоч, може, і не в повній мірі), ще не позбулася всіх небезпек. «Хай за благословенням Новонародженого Спасителя живе вона і розвивається та безперервно крокує до належного їй місця в колі вільних і могутніх країн світу», — сказала М. Русин.

Друга свічка цього року припадає 10-й річниці трагічної червонобілої грезидії. Засвідчуючи цю свічку, згадуємо про ті тисячі жертв, що вже відійшли, і тих, які ще й досі страждають без надії на краще завтра, а, головне, невинних і нещасних дітей.

А третя свічка, сказала М. Русин, хай горить в пам'ять союзник — членку Округу України, Округу і нашого Відділу, які трудилися для добра нашої організації. Схилим голови і згадаймо членку і членів родин, які в минулому році відійшли від нас у вічність: св. п. Марію Яворську та чоловіка нашої членини, Валентина Максимовича.

І, нарешті, окрема свічка

ка горить за воїнів України — найкращих її синів і дочок. Вони пішли на поклик свого сумління, сповнені гарячої любов'ю до своєї поволенної батьківщини у різних військових формаціях, або в лавах УПА боролися за незалежність свого народу. Ціною їх життя і любови маємо тепер вільну Україну.

Тримачом дружні стосунки з українською жіночою організацією Херсону, Відділ СВА Клівленду та Парми нераз висилали і далі буде висилати до тамтешніх спритниць ліки, одяг, різні солодощі і т. д.

У мистецькій частині цієї Різдвяної зустрічі, якою керувала культурно-освітня референка Люба Гурко-Боднар, заслухано вірша «З нами Бог» Романа Заводничого, який виконали учениці школи св. Йосафата Христини Станкур та Клариса Мойсенко.

Цікавий споми «Різдво у Василія Стефаняка» Василія Косташука зачитала Люба Боднар. Як відомо, на бажання свого дядька Василія Стефаняка, Василь

Косташук, починаючи від 1925 року, кожного року на кожне Різдво відвідував свого дядька. І кожна така гостина була для автора цього спомиу великим святом. В його хаті вже було повно людей — місцевих руських селян і студентів та кілька замисливих інтелігентів, і Стефанчик забавляв усіх, умів кожного сказати відповідне словечко.

Достійно відомо членки СВА Люба Мичковська прочитала вірш Лисак «Різдвяні мрії» та одні з гурмоесек Едварда Козака.

В мимоволу році, пишучи про традиційну Різдвяну зустріч 33-го Відділу СВА у Пармі («Свобода» — 27-го січня 1995 р.), д-р Володимир Боднар закінчив свій репортаж таким висновком: «Треба ствердити, що 33-й Відділ проводить конструктивну працю в різних ділянках нашого релігійно-культурного життя діаспори в Україні».

Д-р Юлія Мовчан

У ТРИНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого незабутнього, найдорожчого
МУЖА І БАТЬКА
бл. п.
проф. д-ра
МИКОЛИ-ЛЮЛЯШКА ДОБЕРЧАКА
будуть відправлені в неділю 18-го лютого 1996 р.
СЛУЖБИ БОЖІ

в Мельбурн, Австралія;
Стеффорд, Коні.
Сан-Дієго, Каліф.

У глибокому смутку:
дружина — МАРТА
діти — ТЕТЯНА
— ВСЕВОЛОД

У великому смутку повідомляємо, що в п'ятницю, 2-го лютого ц. р. в ранніх годинах в шпиталі Union, N.J., помер на 82-му році життя
бл. п.
ЕВГЕН ГАРАСИМЧУК
поруční 1-го Української Дивізії "Галичина" УНА, довголітній диригент хорів в краї, Риміні, Італія, Англії й ЗСА.
У горю залишилися:
син — ОРЕСТ АНДРІЙ
донька — АРЕТА з мужем ANGELO
дружина — ЕМІЛІЯ
брат — ЗЕНОН в New Haven, Conn.
сестра — СТЕФАНІЯ з дітьми і внуками в Україні
тіточна сестра — МИРОСЛАВА ЧЕРНИ з мужем Каролом, дітьми і внуками.
ПАРАСТАС відбувся в неділю 4-го лютого, а похорон в понеділок 5-го лютого 1996 р. на цвинтарі Holy Cross Cemetery in North Arlington, N. J.
Вічна йому пам'ять!

МАЄМО НА СКЛАДІ
НОВУ КНИЖКУ
LUBOMYR LUCIUK
and
BONDAN S. KORDAN:
ANGLO-AMERICAN
PERSPECTIVES ON
THE UKRAINIAN
QUESTION 1938-1951
A DOCUMENTARY COLLECTION

Published by The Limestone Press, Kingston, Ontario, — Vestal, New York 1987, printed in Canada by Brown and Martin Ltd., pages 242. Price \$20.00.

The residents of New Jersey add 6% sales Tax.
Documents, which indicate the relationship between the Ukrainian independence movement and the leading powers of the Western alliance before, during and after the Second World War.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07302

Любов Колєньська
ПОТОПІВНИ РУБІКОН
ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛИ,
НАРИСІ, ДРАМА

Мистецьке оформлення
Любослава Гуцалюка
Тверда обкладинка.
Ціна \$15.00 плюс \$2.00 за пересилку.

Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07302

Мешканці сестри Ню Джерсі обов'язку 6% сестрого податку.

Вшанують пам'ять проф. О. Оглоблина в Бавнд Бруку

В свято Стрігения Господне, 16-го лютого ц. р. під час відправлення Поминального Хстенія, за інформацією Архископско Антонія, відправиться у церкві св. Андрія поминальна Служба Божа за упокій душі і відзначення пам'яті проф. Олександра Оглоблина, найвидатнішого українського історика другої половини XX століття. Олександр Оглоблин помер 16-го лютого 1992 року в м. Ладлов, Масс.

Архископ Антоній понав до відома, що тоді також була передана до церкви пам'ятника УАПЦ в Бавнд Бруку родина ікона проф. О. Оглоблина св. Івана (в срібних рамках), яку він записав в записанні на переконання в церкві. Ікона св. Івана зберігалася в родні О. Оглоблина біля 200 років. Вихованням «Заповіту» історика були: Любомир Винара з Кент, Огайо, Микола

Гайоніш з Ладлов, Масс, і Василь Омельченко з Нью Йорку. У своєму заповіті історик бажав, щоб ікона св. Івана зберігалася в церкві пам'ятнику св. Андрія, а також вона може бути уживана в усіх церковних Богослуженнях УАПЦ в Америці.

Слід згадати, що недавньо вийшов том історичних праць проф. О. Оглоблина п. з. «Студії з історії України: Статті і джерельні матеріали» за редакцією проф. Л. Винара, одного з найближчих співробітників і приятелів покійного. Цю працю видано Українське Історичне Товариство і її можна набути в книгарні церкви св. Андрія в Бавнд Бруку. Тепер готу-

ється до видання черговий том праць проф. О. Оглоблина п. з. «Розвиток української історичної науки в XX столітті». УГТ зовсім заклопотано розробляти колекцію «Оглоблина» в бібліотеці УАПЦ в Бавнд Бруку.

Архископ Антоній запрошує українське громадянство взяти участь у відзначенні пам'яті проф. О. Оглоблина в Бавнд Бруку, який ціле спос життя присвятив розбудові української історичної науки і українського наукового життя в Україні, Німеччині і Америці. Він виховав декілька поколінь української істориків і має тривалі заслуги в аналах української науки.

II Кур'єн УПС „Ті, що гребів раутів“ в глибокому смутку повідомляє своє членство і приятелів, що у п'ятницю 26-го січня 1996 року з волі Всевшнього після довгої і тяжкої недуги відійшла на Вічну Ватру членка нашого Кур'єня

бл. п.
пл. сен. керівництва
ДАРІЯ
МОСОРА-ФРАНКЕН

ПОХОРОН відбувся 31-го січня 1996 р. в похоронному закладі Петра Према в Нью Йорку.
ПОХОРОН в середу 31-го січня в церкві св. Юра на цвинтарі Gate of Heaven, N.Y.

Чоловікові та дочці висловлюємо щирі співчуття.
Просимо про молитви за душу покійної.

КУР'ЄННА КОМАНДА

Дімонос болочою вісткою, що в неділю 4-го лютого 1996 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.
ІВАН ЖОВКІВСЬКИЙ

народжений 2-го червня 1901 р. в Кристинополі, п. Сокаль, Україна

Залишені в смутку:
дружина — МАРІЯ
донька — ТЕРЕСА ГЛУХ
закон — АННА РУССО з чоловіком РОБЕРТОМ
— д-р МАРІЯ ГЛУХ
— ПЕТРО ГЛУХ з дружиною НАДЕЮ
— ТЕРЕСА РОЛФА
— БОГДАН ГУДЗ
— МАРІЯ ГУДЗ
— ВІКТОР ГУДЗ

та родина в Канаді, Польщі й Україні.
Вічна йому пам'ять!

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

повідомляє:
НА ПАТРІАРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

X-95

1,000 дол. Лев і Оксана Шури (на видання творів Патріарха Йосафата);
1,000 дол. інж. Богдан і Слава Сторожук;
450 дол. Василь Леканка;
по 100 дол. д-р Богдан Худько, Стефан і Володимира Сливочки;
80 дол. д-р Мирослав Прокоп;
по 50 дол. д-р Леонід і Оксана Мостович, Володимир і Стефанія Татчин, Остап Зинюк, д-р Татяна Троць, Ярослав Спаська, Ігор Шуст, Ярослав Леканка;
40 дол. Іван Мельник;
30 дол. Ростислав Петрів;
по 25 дол. Оrest Колтунюк, Михайло Дякун, Марія Храплива, Михайло Хомин, Наталія Карпюк, Андрій Гелетанчик, Софія Андрушків;
по 20 дол. Ярослав Кукіль, Василь Петрів, Е. І. Козак;

по 15 дол. Андрій Стахнів, Роман Мельник, Дмитро Пасевич, Петро Бойчук;
по 10 дол. Александр Салеван, М. Мізак.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

200 дол. Іван і Анна Кейк;
по 100 дол. Омелько і Наталія Татунчак, Анна Марчиха, Марія Калписта, Микола Маслій;
по 50 дол. д-р Лев і Ірена Кушнір, Марія Крижанівська, Александр Керницький;
по 25 дол. Михайлина Величко, Н. Цегельська, Михайло Репельський, Оrest Попович, Юлія Шашаровська, Евстахія і Мотря Міланчик;
20 дол. Роман Грабчев;
15 дол. Богдан Казанський.

Додаток до збірки замість квітів на могилу бл. п. д-ра Миколи Ценка на Фундацію „Ценко добро творити“

зложили:

по 50 дол. Александр Тихонівський, Роман і Ольга Новаківські.

XI-95

зложили:

11,976.15 дол. Зі спадку бл. п. Марії Лукасевич — Гартфорд, Конн.;
1,000 дол. Степан і Надія Гробельські (на видання творів Патріарха Йосафата);
100 дол. Любомир і Наталія Гевко;
по 50 дол. Наталія Кравчук, Джарри і Каліна Козак, Оксана Поритко, Марія Лещини (в пам'ять бл. п. Марії Бандери);
по 25 дол. Осип Литвиншин, Павло Боднарченко, Анна Сташко, Євгенія Чапельська, Люба Чолган, Марія Логаса, Стефан Семущак, Антоній Заліський, Богдан Демичин, Остап Балабан;
по 20 дол. Зенн Сохор-Парри, Тома Квятковський, В.Т. Жила;
10 дол. Анна Король.

На Будівельний фонд в селі Заздрість зложили:

50 дол. Юлія Полнянська,
30 дол. Зеновія Воробець,
25 дол. Валтер Романів,
20 дол. Віктор Шварц, Валтер Фіцкі,
15 дол. Любомира Пезанська.

Великодні Писанка на будову музею-Заповідника Патріархові Йосифові в його родинному селі Заздрість, переведена в Свято Покровської парафії в Клівленді-Парма, Огайо, 30-го квітня 1995 р.

зложили:

500 дол. Сестрицтво Покрова Пречистої Богородиці;
по 100 дол. Тарас і Софія Бурій, Зенон і Мирослава Глоубець, Семен і Марія Кристалія, Стефанія Кристалія, Дмитро і Надія Мігеліч;
80 дол. Зенон і Теодозія Кристалія;
75 дол. Анна Панас;
по 50 дол. Михайло і Павлина Барабах, Наталка Зорій, П. І. П. Крамарчук, д-р Ярослав Крив'як, Наталка Кристалія, Марія Маланюк, Іван Марчик, Марія Папка, Михайло і Катерина Чапський, Василь і Марія Рижинишин;
30 дол. Борис і Філіп Тарнаєвські;
по 25 дол. Андрій і Таїса Бровар, Микола і Оксана Галчук, Михайло і Стефанія Зварич, Петро Лагода, Михайло Пазарович, Арсен і Ярослав Лобай, Зенон і Наталка Микити, Мирослава і Любомира Микосківські, Юлія Паньків, Іванна Шкарпула;
20 дол. Емілія Завільська;
10 дол. Микхас Мігеліч (мол.).

Листа 036 — збірка в Гантері, Н.І. — збірщик Маркіан Титла

зложили:

по 50 дол. Оrest і Алла Федаш, Нестор Титла, Ярослав Данич, Євген і Богдана Титла;
40 дол. Юрко і Лариса Базарко;
30 дол. Богдан і Оля Михайлів;
по 25 дол. Любомир і Лариса Зелик, Маркіан і Наталка Титла, Маркіан і Надія Титла, Мирон і Оля Гнатейко;
по 20 дол. Оrest Побігушка, Юрій і Наталка Струтинська, Мирослав і Марія Сірий, Стефан і Наталка Бойківські, Стефан Пюх, Богдан і Лідія Крамарчук, Іван Лученко, Ігор Сохан;
по 10 дол. не чітке, Марко і Ксенія Ісаків.

2,785.29 дол. д-р Петро Пшик — на податок за землю в Північній Кароліні;
5,000 дол. д-р Александра Школьнік (на виховання священників);
1,800 дол. з приходу дому в Нью Йорку — зі спадку Михайла Пирського;
1,000 дол. зі спадку Анастасії Процишин — Баффало, Н.І.;
680 дол. Іванна Назаревич — здепоновано на фундацію ім. о. Андрія і Іванні Назаревич — на виховання священників;
400 дол. Софія Кудрик;
325 дол. Роман Михайлишин (в пам'ять мамі бл. п. Софії Михайлишин);
по 100 дол. Марія Філіус (в пам'ять родичів бл. п. о. Крип. Йосифа і Стефанії Чайківських), д-р Романа Навроцька, Ігор А. Шуст, д-р Олександр і д-р Лариса Біланюк, д-р Роман і Анна Максимович, Анна Кульчицька (в пам'ять батьків);
75 дол. д-р Стефан Ворух;
50 дол. Стефан Гук;
по 25 дол. Олена Ощипко, Стефан і Луїза Галайда, Іван і Дарія Скіра, Ярослав Качай, о. мітра Володимир Андрушків, Люба Мрилюцька, Богдан і Теодорія Артимишин, д-р Роман Дийкий;
по 20 дол. Осип Воппель, Ольга Бохна, Валтер Романів, Осип і Ярослава Гайі;
по 10 дол. Богдан Принада, Мирон Захарівський, Оксана Омельницька;
5 дол. С. Абрам.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

1,000 дол. Іван і Софія Головка.
325 дол. Марія Флюнт — заробіток з „Базару“, що відбувся 9 і 10 грудня в Освітньо-Культурному Центрі у Філадельфії, з продажі вишивок та інших річей власної роботи Марії Флюнт.

XII — 95

285 дол. Українське Патр. Товариство, Відділ Баффало, Н.І., Оксана Бережницька — голова.

160 дол. зі збірки Товариства, даліше:
в пам'ять бл. п. Михайла Гнатива зложили:
25 дол. Марія Гнатів;
по 20 дол. 127 Відділ Українського Народного Союзу, Уляна Лоза;
по 10 дол. Оксана Бережницька, Антоніна Парцій.

20 дол. Корнель і Малина Дзюбі — в пам'ять д-ра Мирона Кучмака;
10 дол. Оксана Бережницька в пам'ять бл. п. Василія Мельницького;
10 дол. Оксана Бережницька в пам'ять бл. п. Миколи Кудерівця.

X, XI XII — 95

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого Фонду складає щирі подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам. Всі дані на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна відправити від податку:
IRS No 23-7380645

Всі чеки просимо випускати на:
St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027

Гри! ЗАБАВИ!

НОВАЦЬКА

КОСТЮМІВКА

Представлення-казка у виконанні новачства пластової станції в Нью Йорку.

КОПИ: в неділю, 3-го березня 1996р.
о годині 2:00 по полудні

ДЕ: у залі школи Св. Юра
Shevchenko Place (між 6 і 7 вулицями в Нью Йорку)

Запрошуємо дітей Метрополі Нью Йорку взяти участь в цій імпрезі! (по можливості в костюмі)

ПЬОТЕРІЯ! БУФЕТ!

